

עין משפט
נר מצוה

צח ו מיי פכיל מהל
סנה הל יד וז סנה
לארן סה טושיע איה סר
סט סעיק ו:
צח ו ד מיי סג מהל
ייע הלס טו סנה
לארן סה טושיע איה סר
סקי סעיק א:

מתני' בשרא אין מולדין
חלה ומחנות לבתן קייט
בו וביה מתירין. קס"ד
הורמו מאמש, נששטן
מאמש, ושהורמו היום
דקתני במתני' נששטן
היום, נמצא חלקן
אפילו נששטן היום
והורמו היום, כ"ש אורסין
וכ"ה מתירין, מני מתני'
לא ר' יהודה ולא ר'
יוסי [אלא] אחרים, ר'
יהודה לא, דהא שמעינן
ליה דהני לא נחלקו אלא
למחנות הביתות ושמעון

אין מווייבן חלה ושתנות צדקן ב"ה. פ"י לאו דוקא מויליטן דה"פ
אס יבא הכהן לביתו לא יתנס
ולו ק"ו משמע נירושלמי דקמאי פרק
הבוקע פירות כהדאי דלמאיהם הה"פ
מ"ק שרקה שס לתרומת מעשר דמאי
וילומעשר עני של ודאי לא יעלם שבת
אלאס לא סבן ועני (ג) רגילים לאכול
לאכלו כליין וואלדיין וכלבד שיעידעם
פ"י מאחמול וקאמך עלה דההוא
דקאמך לא יעלם הייט מתמינין לא
יתנס ומיימי חלה אין מויליטן
ו"ק ומקיל ילפי' הוה מההיא וההיא
ילפינן מההוא הוה ילפינן מההיא הוה
ו"ק הוה שבת פ"י ה"ק דהיא דשבת
ילפינן מההוא דליין מויליטן דמיייר
צ"ע"ש וכו' הוה ילפינן מההיא דוקא מה
שמתירין ב"ה היינו דוקא כשגזלינן
לאכול אכלו וואתה של ירושלמי קרי
הוה אלמנה דלס אין יבא לאכול
לאכול לא יתנס אפי' אס יבא הכהן
לביטו משום דלא סלקא אדעתא דבר
אינש למיכל פיסקיה כדיתא דהנהיר
ויקריבוי העולם כשהוא תרס איתוס
ביום טוב ולכן הוה אכול כדכינו:
הא

ובניסול או ללמא כיון דאפשר מעבר יו"ט לא דמולדת דישא הוא: מוס
ומדרבנן ויזים טוב לא גזר: מלילות. של חטין שמואל דידיו כשהן רכ
ליד. שלא בדרך חזק: קטן. כלי הוא ראש אחד רכז והשי עשי
דמך המרוב והפסות נשאר בכלי: מחזיק. עקרה גדולה: על יד
דמך שאין דפסות כליל הללו אלא הרבה: מעבר יום טוב א"י
מלילות ביו"ט מיני מרובה שכלם ברהמנה דסחם דסחם אין מפרישו

אם יאמרו אנשים ששנים ודלי
שנה: **מחנה** **בין** **מוליקין**
הם **אנשי** **שומרי** **הדפשה** **לא**
שני ליה הולכה אלא תקון לתקון
שקטו המירו לו ולא יסר: **מחנה**
הזרע והלמים והקציה כל פה הרמקון
הזרע לו שדי נטווה ליתר
והיאן יאכל שאר הבשר. ואע"פ
שאין עובדין כשאר עובד לאסור
הבשר באכילה מיהו אם לא מיעט
שאר הבשר מהן הרי הוא אוכלת
ועוד נעשה הלכך הרמקון המירו
ולא הולכה וכולן משום גזרה דלמי
מנביין (א) **אדם** **גזר** **שני**
הם **אנשי** **שומרי** **הדפשה** **לא**

יין מליות. דרש כללמא דר הוא ואפילו בשבת לאו דלורייתא הוא אלא
 : גבי שבת גרס' **מיד ליד** וגבי יום טוב גרס' **על דר על דר** : **מיד**
 : **יין** מרוב קצר וימות הקטניות בחוק המעורר ומתעורר והעביר מתגבגל
 : **יד** . משעט משעט : **אכל לא בטבלא** . ר' . דמחוי כהנא דהאמר לעורר
 המולל מערב יו"ט קמח ולא קמח המולל ביו"ט : **אם כן** . דמוללין
 מאה עד שיפשו דגן והמולל ביו"ט לאכלן מפרש מן תרומה עד כרחו
 הא

משום הבערה, שלא
לדור, דהבערה תלכזה
לעצמה ויבטל תלכזה
לעצמו (פסחים כא.) דא
הוא היה מבטל ומבטל
מבטל הוא מביטל מביטל,
המבטל ומבטל מביטל
תלכזה (מכות כב.) פוק
תני לברא. דעשה הוא
(סנהדרין סב.)

[illegible]